

Wykaz, o którym mowa w Artykule 24 Aktu Przystąpienia: Łotwa

1. SWOBODNY PRZEPIY W OSÓB

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską;

31968 L 0360: Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257 z 19.10. 1968, str. 13) ostatnio zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21);

31968 R 1612: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2) ostatnio zmienione przez:

- 31992 R 2434: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27.7.1992 r. (Dz.U. L 245 z 26.8.1992, str. 1);

31996 L 0071: Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1).

1. Artykuł 39 oraz artykuł 49 akapit pierwszy Traktatu WE mają w pełni zastosowanie tylko w odniesieniu do swobodnego przepływu pracowników oraz swobodnego świadczenia usług w ramach czasowego przepływu pracowników, o którym mowa w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE między Łotwą a Belgią, Republiką Czeską, Danią, Niemcami, Estonią, Grecją, Hiszpanią, Francją, Irlandią, Włochami, Litwą, Luksemburgiem, Węgrami, Niderlandami, Austrią, Polską, Portugalią, Słowenią, Słowacją, Finlandią, Szwecją oraz Zjednoczonym Królestwem, z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w ustępach 2-14.
2. W drodze odstępstwa od artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 i do końca dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie będą stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, regulujące dostęp obywateli łotewskich do ich rynków pracy. Obecne Państwa Członkowskie mogą nadal stosować takie środki do końca pięcioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia.

Obywatele łotewscy, pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy, będą korzystać z dostępu do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego, lecz nie będą korzystać z dostępu do rynku pracy innych Państw Członkowskich stosujących środki krajowe.

Obywatele łotewscy, dopuszczeni do rynku pracy obecnego Państwa Członkowskiego po dniu przystąpienia przez nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy również korzystają z tych samych praw.

Obywatele łotewscy, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, tracą uprawnienia wskazane w tych akapitach jeżeli z własnej woli opuszczą rynek pracy określonego obecnego Państwa Członkowskiego.

Obywatele łotewscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, lub w okresie stosowania środków krajowych, którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy, nie korzystają z powyższych praw.

3. Przed końcem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, Rada dokona przeglądu, na podstawie sprawozdania przedstawionego przez Komisję, funkcjonowania środków przejściowych, o których mowa w ustępie 2.

Po zakończeniu powyższego przeglądu, i nie później niż z końcem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy będą nadal stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, czy też od tego czasu będą stosować artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

4. Na wniosek Łotwy, może zostać przeprowadzony jeden dodatkowy przegląd. Procedura określona w ustępie 3 ma zastosowanie i zostanie zakończona w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku Łotwy.

5. Państwo Członkowskie, które utrzymuje stosowanie środków krajowych lub środków wynikających z umów dwustronnych pod koniec pięcioletniego okresu określonego w ustępie 2, może, w przypadku zaistnienia poważnych zakłóceń na rynku pracy lub też groźby ich wystąpienia, oraz po notyfikowaniu Komisji, utrzymać stosowanie tych środków aż do końca siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1 do 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

6. W ciągu siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4 lub 5, artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 mają zastosowanie w stosunku do obywateli łotewskich, i które wystawiają w tym okresie, dla celów monitorowania, pozwolenia na pracę dla obywateli łotewskich, będą czynić to automatycznie.

7. Te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4, lub 5, artykuły 1- 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 mają zastosowanie do obywateli łotewskich, mogą zastosować procedury określone w poniższych akapitach, do końca siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia.

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim, wymienionym w poprzednim pierwszym akapicie możliwe jest wystąpienie lub też występują zakłócenia na krajowym rynku pracy, które stanowią poważne zagrożenie dla standardu życia lub poziomu zatrudnienia w danym regionie lub zawodzie, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie i przekaże im wszelkie szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o stwierdzenie, iż stosowanie artykułów 1- 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 zostanie całkowicie lub częściowo zawieszone, w celu unormowania sytuacji w tym regionie lub w tym zawodzie. Komisja podejmuje decyzję o zawieszeniu, jego okresie trwania i zakresie w terminie dwóch tygodni od otrzymania takiego wniosku i notyfikuje Radzie podjęcie takiej decyzji. W ciągu dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji przez Komisję każde Państwo Członkowskie ma prawo wystąpić do Rady o unieważnienie lub zmianę tej decyzji. Rada, w ciągu dwóch tygodni, stanowi większością kwalifikowaną w przedmiocie takiego wniosku.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w pierwszym akapicie powyżej, może w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułów 1 do 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, po czym następuje notyfikowanie „ex post” wraz z uzasadnieniem do Komisji.

8. Tak długo jak stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 pozostanie zawieszone na mocy ustępów 2-5 oraz 7, artykuł 11 rozporządzenia będzie miał zastosowanie na Łotwie w odniesieniu do obywateli obecnych Państw Członkowskich, i w obecnych Państwach Członkowskich w odniesieniu do obywateli łotewskich, pod następującymi warunkami:

- członkowie rodziny pracownika, o których mowa w artykule 10 ustęp 1 litera a) rozporządzenia, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego w dniu przystąpienia, mają w dniu przystąpienia, natychmiastowy dostęp do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego. Postanowienia tego nie stosuje się do członków rodziny pracownika legalnie dopuszczonych do rynku pracy Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy,
- członkowie rodziny pracownika, o których mowa w artykule 10 ustęp 1 litera a) rozporządzenia, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego począwszy od daty późniejszej niż dzień przystąpienia, lecz w czasie stosowania środków przejściowych, ustanowionych powyżej, mają dostęp do rynku pracy określonego Państwa Członkowskiego, po upływie przynajmniej osiemnastu miesięcy zamieszkania w określonym Państwie Członkowskim lub też począwszy od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, cokolwiek nastąpi wcześniej.

Powyższe postanowienia pozostają bez uszczerbku dla korzystniejszych postanowień krajowych lub wynikających z porozumień dwustronnych.

9. W zakresie, w jakim niektóre przepisy dyrektywy 68/360/EWG nie mogą zostać oddzielone od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, których stosowanie jest odroczone na mocy ustępów 2-5 oraz 7 i 8, Łotwa oraz obecne Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania tych przepisów w zakresie niezbędnym do zastosowania ustępów 2-5 oraz 7 i 8.
10. W każdym przypadku gdy środki krajowe, lub środki wynikające z porozumień dwustronnych, są stosowane przez obecne Państwa Członkowskie na mocy powyżej ustanowionych postanowień przejściowych, Łotwa może utrzymać w mocy równoważne środki w stosunku do obywateli Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich stosujących te środki.
11. Jeżeli stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszone przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, Łotwa może skorzystać z procedur, o których mowa w ustępie 7 w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii lub Słowacji. W tym okresie, pozwolenia na pracę wydawane przez Łotwę obywatelom Republiki Czeskiej, Estonii, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii lub Słowacji, dla celów monitorowania, wydawane będą automatycznie.
12. Jakiegokolwiek obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe zgodnie z ustępami 2-5 oraz 7-9, może wprowadzić, zgodnie z prawem krajowym, większą swobodę przemieszczania się niż istniejąca w dniu przystąpienia, włączając w to pełny dostęp do rynku pracy. Od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, którekolwiek obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe może w każdym czasie zdecydować się na zastosowanie zamiast nich artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. Komisję informuje się o takiej decyzji.

13. Niemcy oraz Austria, w celu zmierzenia się z poważnymi zakłóceniami lub też groźbą ich wystąpienia w szczególnych wrażliwych sektorach usług na ich rynkach pracy, które to zakłócenia lub groźba ich wystąpienia mogą pojawić się w niektórych regionach w wyniku transgranicznego świadczenia usług, określonego w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, i tak długo jak te Państwa stosują, na mocy środków przejściowych określonych powyżej, środki krajowe lub wynikające z porozumień dwustronnych dotyczących swobodnego przepływu pracowników lotewskich, mogą, po notyfikowaniu Komisji, odstąpić od artykułu 49 akapit pierwszy Traktatu WE w celu ograniczenia w stosunku do świadczenia usług przez przedsiębiorstwa mające siedzibę na Łotwie, czasowego przemieszczania się pracowników, których prawo do podjęcia pracy w Niemczech lub w Austrii podlega środkom krajowym.

Wykaz usług, do których może mieć zastosowanie powyżej wskazane odstępstwo, jest następujący:

– w Niemczech:

Sektor	Kod NACE ^(*) , chyba że wskazano inaczej
Usługi budowlane, włączając w to pokrewną działalność	45.1 do 4; Działalność wymieniona w Załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Sprzątanie i czyszczenie obiektów	74.70 Sprzątanie i czyszczenie obiektów
Inne usługi	74.87 Wyłącznie działalność dekoratorów wnętrz

– w Austrii:

Sektor	Kod NACE ^(*) , chyba że wskazano inaczej
Usługi związane z ogrodnictwem	01.41
Cięcie, rzeźbienie i wykańczanie kamienia	26.7
Ręczny wyrób elementów z metalu i części tych elementów	28.11
Usługi budowlane, włączając w to pokrewną działalność	45.1 do 4; Działalność wymieniona w Załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Działalność związana z ochroną	74.60
Sprzątanie i czyszczenie obiektów	74.70
Pielęgnowanie w domu	85.14
Praca społeczna i działalność świadczona bez zakwaterowania	85.32

(*) NACE: patrz 31990 R 3037: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1) ostatnio zmienione przez 32002 R 0029: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2002 z dnia 19.12.2001 r. (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 3).

W zakresie w jakim Niemcy lub Austria odstępują od stosowania artykułu 49 akapit pierwszy Traktatu WE zgodnie z poprzedzającymi akapitami, Łotwa może, po notyfikowaniu Komisji, podjąć równoważne środki.

Zastosowanie niniejszego ustępu nie spowoduje wprowadzenia warunków dotyczących czasowego przepływu pracowników w kontekście transgranicznego świadczenia usług między Niemcami lub Austrią a Łotwą, które będą bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

14. Zastosowanie ustępów 2-5 oraz 7-12 nie spowoduje wprowadzenia warunków dostępu obywateli łotewskich do rynków pracy obecnych Państw Członkowskich bardziej restrykcyjnych od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

Niezależnie od stosowania postanowień ustanowionych w ustępach 1-13, obecne Państwa Członkowskie, w jakimkolwiek okresie, kiedy stosowane są środki krajowe lub te wynikające z porozumień dwustronnych, dadzą pierwszeństwo dostępu do ich rynku pracy pracownikom będącym obywatelami Państw Członkowskich przed pracownikami będącymi obywatelami państw trzecich.

Łotewscy pracownicy migrujący oraz ich rodziny legalnie zamieszkujące oraz pracujące w innym Państwie Członkowskim lub też pracownicy migrujący z innych Państw Członkowskich oraz ich rodziny legalnie zamieszkujące i pracujące na Łotwie nie będą traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż pochodzący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący, odpowiednio, w tym Państwie Członkowskim lub na Łotwie. Ponadto, zgodnie z zasadą preferencji wspólnotowej, pracownicy migrujący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący na Łotwie, nie będą traktowani korzystniej niż obywatele Łotwy.

2. SWOBODNY PRZEPŁYW USŁUG

1. 31994 L 0019: Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135 z 31.5.1994, str. 5).

W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 1 dyrektywy 94/19/WE, nie stosuje na Łotwie, do 31 grudnia 2007 roku, minimalnego poziomu gwarancji. Łotwa zapewni, aby jej system gwarancji depozytów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 10 000 EUR do 31 grudnia 2005 roku oraz w wysokości nie niższej niż 15 000 EUR od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2007 roku.

W okresie przejściowym, inne Państwa Członkowskie mają prawo uniemożliwić działalność oddziału łotewskiej instytucji kredytowej, mającej siedzibę na ich obszarze, chyba że, i do czasu gdy taki oddział przyłączył się do oficjalnie uznawanego na terytorium danego Państwa Członkowskiego systemu gwarancji depozytów, w celu pokrycia różnicy między łotewskim poziomem gwarancji oraz minimalnym poziomem gwarancji, określonym w artykule 7 ustęp 1.

2. 31997 L 0009: Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE, nie stosuje się na Łotwie, do dnia 31 grudnia 2007 roku minimalnego poziomu rekompensat. Łotwa zapewni, aby jej system rekompensat dla inwestorów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 10 000 EUR do 31 grudnia 2005 roku, oraz w wysokości nie niższej niż 15 000 EUR od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2007 roku

W okresie przejściowym, inne Państwa Członkowskie mają prawo uniemożliwienia działalności oddziału łotewskiego przedsiębiorstwa inwestycyjnego, mającego siedzibę na ich obszarze, chyba że, i do czasu gdy taki oddział przyłączył się do oficjalnie uznawanego na terytorium danego Państwa Członkowskiego systemu rekompensat dla inwestorów, w celu pokrycia różnicy między łotewskim poziomem rekompensat oraz minimalnym poziomem rekompensat, określonym w artykule 4 ustęp 1.

3. SWOBODNY PRZEPŁYW KAPITAŁU

Traktat o Unii Europejskiej;

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

Nie naruszając zobowiązań wypływających z Traktatów, stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Łotwa może utrzymać w mocy przez okres siedmiu lat od dnia przystąpienia zasady określone w jej ustawodawstwie istniejące w dniu podpisania niniejszego Aktu, dotyczące nabywania gruntów rolnych i leśnych przez obywateli Państw Członkowskich i spółki utworzone zgodnie z prawem innego Państwa Członkowskiego, które nie mają ani siedziby ani lokalnego przedstawicielstwa lub agencji na Łotwie. W żadnym wypadku, obywatele Państw Członkowskich nie mogą być traktowani w sposób mniej korzystny, w zakresie nabywania gruntów rolnych i leśnych niż w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu lub być traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż obywatele państw trzecich.

Obywatele innego Państwa Członkowskiego, którzy zamierzają prowadzić działalność jako rolnicy indywidualni i zamieszkać na Łotwie, i którzy legalnie zamieszkiwali na Łotwie i prowadzili tam działalność rolniczą nieprzerwanie przez co najmniej trzy lata, nie podlegają ani przepisom wymienionym w poprzednim akapicie ani procedurom innym niż te, którym podlegają obywatele Łotwy.

Ogólny przegląd niniejszych środków przejściowych odbywa się w trzecim roku następującym po dniu przystąpienia. W tym celu Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może zadecydować o skróceniu lub zakończeniu okresu przejściowego wymienionego w pierwszym akapicie.

Jeżeli istnieją wystarczające dowody potwierdzające, iż po wygaśnięciu okresu przejściowego wystąpią poważne zakłócenia lub ryzyko ich powstania na rynku gruntów rolnych na Łotwie, Komisja, na wniosek Łotwy, zadecyduje o przedłużeniu okresu przejściowego o maksymalnie trzy kolejne lata.

4. ROLNICTWO

A USTAWODAWSTWO ROLNE

1. 31991 R 2092: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U L 198 z 22.7.1991, str. 1) ostatnio zmienione przez:
 - 32002 R 0473: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2002 z dnia 15.3.2002 r. (Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21).

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1, 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, zastosowanie w uprawach ekologicznych nieprzetworzonego materiału siewnego, sadzonek i materiału rozmnożeniowego, które nie są wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej jest dozwolone na Łotwie do 1 stycznia 2006 roku.

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, stosowanie cukru nieekologicznego, który nie jest produkowany zgodnie z ekologicznymi metodami produkcji do dodatkowego podkarmiania pszczół w pasiekach ekologicznych jest dozwolone na Łotwie do 1 stycznia 2006 roku.

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustępy 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, zastosowanie preparatów nadmanganianu potasu w uprawach ekologicznych jest dozwolone na Łotwie przez okres 18 miesięcy od dnia przystąpienia.

2. 31997 R 2597: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe zasady dotyczące wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego (Dz. U. L 351 z 23.12.1997, str. 13) ostatnio zmienione przez:

– 31999 R 1602: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1602/1999 z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 43).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 litery b) i c) rozporządzenia (WE) 2597/97 wymagania związane z minimalną zawartością tłuszczu w mleku nie mają zastosowania w odniesieniu do mleka spożywczego wyprodukowanego na Łotwie w okresie pięciu lat od dnia przystąpienia. Mleko spożywcze, które nie spełnia wymagań związanych z zawartością tłuszczu może być wprowadzane do obrotu wyłącznie na Łotwie lub eksportowane do państw trzecich.

3. 31999 R 1254: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160 z 26.6.1999 str. 21), ostatnio zmienione przez:

– 32001 R 2345: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2345/2001 z dnia 30.11.2001 r. (Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 litera f) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, Łotwa może do końca roku 2006 uznawać krowy należące do ras wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2342/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w zakresie systemu premii¹, jako kwalifikujące się do premii z tytułu krów mamek na mocy podsekcji 3 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, o ile zostały one pokryte lub zainseminowane buhajami ras mięsnych.

¹ Dz. U. L 281 z 4.11.1999 str. 30.

B. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

I. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

1. 31964 L 0433: Dyrektywa Rady 64/433/EWG w sprawie warunków zdrowotnych produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa (Dz.U. P 121 z 29.7.1964, str. 2012 później zmieniona i skonsolidowana w Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 71), ostatnio zmieniona przez:

– 1995 L 0023: Dyrektywa Rady 95/23/WE z dnia 22.6.1995 r. (Dz.U. L 243, z 11.10.1995, str. 7);

31971 L 0118: Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie na rynek świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23, później zmieniona i zaktualizowana przez Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 6) ostatnio zmieniona przez:

– 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24, z 30.1.1998, str. 31);

31977 L 0099: Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85 później zmieniona i zaktualizowana przez Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str.4), ostatnio zmieniona przez:

– 31997 L 0076: Dyrektywa Rady 97/76/WE z dnia 16.12.1997 r. (Dz.U. L 10, z 16.1.1998, str. 25);

31991 L 0493: Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15), ostatnio zmieniona przez:

- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31);

31992 L 0046: Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce termicznej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 31996 L 0023: Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29.4.1996 r. (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10);

31994 L 0065: Dyrektywa Rady 94/65/WE z 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10);

- (a) Wymagań strukturalnych ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG, w załączniku I do dyrektywy 71/118/EWG, w załącznikach A i B do dyrektywy 77/99/EWG, w Załączniku do dyrektywy 91/493/EWG, w załączniku B do dyrektywy 92/46/EWG i w załączniku I do dyrektywy 94/65/WE nie stosuje się do 31 grudnia 2005 roku do zakładów na Łotwie wymienionych w dodatku A do niniejszego załącznika z zastrzeżeniem następujących warunków.

- (b) Tak długo jak zakłady wymienione w literze a) powyżej korzystają z postanowień tej litery, produkty pochodzące z tych zakładów mogą być wprowadzane jedynie na rynek krajowy lub dalej przetwarzane w zakładach krajowych również objętych postanowieniami litery a), niezależnie od daty wprowadzenia na rynek. Produkty te muszą być opatrzone specjalnym znakiem jakości zdrowotnej.

Świeże, gotowe lub przetworzone produkty rybne mogą być wprowadzone na rynek krajowy lub przyrządzane albo poddawane dalszej obróbce w tym samym zakładzie, niezależnie od daty wprowadzenia na rynek. Muszą one być zapakowane w opakowania zbiorcze lub jednostkowe oraz muszą nosić specjalny znak identyfikacyjny.

Pierwszy akapit ma również zastosowanie do wszystkich produktów pochodzących ze zintegrowanych zakładów mięsnych, gdzie część zakładu podlega postanowieniom litery a).

Zakłady mleczarskie wymienione w dodatku A do niniejszego załącznika mogą otrzymywać dostawy mleka surowego z gospodarstw mleczarskich, które nie spełniają wymogów załącznika A rozdział IV część A ustęp 1 do dyrektywy 92/46/EWG, o ile gospodarstwa te są wymienione w wykazie prowadzonym w tym celu przez władze łotewskie.

W roku 2005 surowe mleko dostarczone z gospodarstw, które nie spełniają warunków określonych w załączniku A rozdział VI część A ustęp 1 do dyrektywy 92/46/EWG może być stosowane jedynie do produkcji sera o okresie dojrzewania ponad 60 dni.

- (c) Łotwa zapewni stopniowe dostosowanie do wymagań strukturalnych wymienionych w literze a) zgodnie z terminami wyznaczonymi do uzupełnienia braków wymienionymi w dodatku A do niniejszego załącznika. Łotwa zapewni, że jedynie zakłady, które będą w pełni spełniały wymagania do 31 grudnia 2005 roku będą mogły dalej prowadzić działalność. Łotwa przedstawia Komisji coroczne sprawozdania dotyczące postępów poczynionych w każdym z zakładów wymienionych w dodatku A, zawierające wykaz zakładów, które uzupełniły istniejące braki w ciągu tego roku.
- (d) Komisja może uaktualnić dodatek A, o którym mowa w literze a) przed dniem przystąpienia i do 31 grudnia 2005 roku; w związku z tym może ona w ograniczonym zakresie dodać do wykazu lub usunąć z niego poszczególne zakłady, w świetle postępu dokonanego w uzupełnianiu istniejących braków oraz z uwzględnieniem rezultatów procedury kontrolnej.

Należy przyjąć szczegółowe zasady wykonawcze w celu zapewnienia należytego funkcjonowania powyższego systemu przejściowego zgodnie z artykułem 16 dyrektywy 64/433/EWG, artykułem 21 dyrektywy 71/118/EWG, artykułem 20 dyrektywy 77/99/EWG, artykułem 15 dyrektywy 91/493/EWG, artykułem 31 dyrektywy 92/46/EWG i artykułem 20 dyrektywy 94/65/WE.

2. 32002 R 1774: Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy zdrowotne dotyczące produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1).
- (a) Wymagań strukturalnych, o których mowa w dodatku B do niniejszego Załącznika w związku z załącznikiem V, rozdział I i załącznikiem VII, rozdział I do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 nie stosuje się do zakładów na Łotwie wymienionych w dodatku B do 31 grudnia 2004 roku, z zastrzeżeniem następujących warunków.
- (b) Zakłady, o których mowa w literze a) mogą obracać, przetwarzać i składować jedynie materiał kategorii 3 określony w artykule 6 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002. Tak długo jak powyższe zakłady korzystają z postanowień tego ustępu, produkty pochodzące z tych zakładów mogą być wprowadzane jedynie na rynek krajowy Litwy i nie mogą być stosowane w produktach przeznaczonych do Państw Członkowskich, niezależnie od dnia wprowadzenia ich do obrotu. Produkty takie muszą być opatrzone specjalną etykietą.
- (c) Łotwa zapewni stopniowe dostosowanie do wymagań strukturalnych, o których mowa w literze a) zgodnie z terminami wyznaczonymi do uzupełnienia braków wymienionych w dodatku B. Łotwa zapewni, że jedynie zakłady, które w pełni spełnią wymagania do 31 grudnia 2004 roku będą mogły dalej prowadzić działalność. Łotwa przedstawia Komisji coroczne sprawozdanie na temat postępów poczynionych w każdym z zakładów wymienionych w dodatku B, zawierające wykaz zakładów, które uzupełniły braki w ciągu tego roku.

- (d) Komisja może uaktualnić dodatek B, o którym mowa w literze a) przed dniem przystąpienia i do 31 grudnia 2004 roku; w związku z tym może ona dodać w ograniczonym zakresie lub usunąć poszczególne zakłady z wykazu, w świetle postępu dokonanego w uzupełnianiu istniejących braków oraz z uwzględnieniem rezultatów procedury kontrolnej.

Należy przyjąć szczegółowe zasady wykonawcze w celu zapewnienia należytego funkcjonowania powyższego systemu przejściowego zgodnie z procedurą określoną w artykule 33 ustęp 2 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

II. USTAWODAWSTWO FITOSANITARNE

32002 L 0053: Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002 str. 1);

32002 L 0055: Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33)

Łotwa może odroczyć na okres pięciu lat od dnia przystąpienia stosowanie dyrektyw 2002/53/WE i 2002/55/WE w odniesieniu do wprowadzania do obrotu na swym terytorium materiału siewnego odmian wymienionych w odpowiednich krajowych katalogach odmian gatunków roślin uprawnych i odmian gatunków warzyw, które nie zostały oficjalnie zatwierdzone zgodnie z przepisami tych dyrektyw. W tym okresie ten materiał siewny nie może być wprowadzany do obrotu na terytorium Państw Członkowskich.

5. RYBOŁÓWSTWO

31992 R 3760: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiające wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1) zmienione przez:

- 31998 R 1181 : Rozporządzenie Rady (WE) nr 1181/98 z dnia 4.6.1998 r. (Dz.U. L 164 z 9.6.1998, str. 1).

Rozporządzenie (EWG) nr 3760/92 ma zastosowanie do Łotwy z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych.

Udziały we wspólnotowych możliwościach połowowych, które mają zostać przydzielone Łotwie co do zasobów objętych kwotami połowowymi ustala się jak następuje, według gatunku i strefy:

Gatunek	Obszar ICES lub IBSFC	Udziały dla Łotwy (%)
Śledź	III b, c, d ⁽¹⁾ , z wyjątkiem jednostki zarządzania 3 obszaru IBSFC	7,280
Szprot	III b, c, d ⁽¹⁾	13,835
Łosoś	III b, c, d ⁽¹⁾ , z wyjątkiem pod-jednostki 32 obszaru IBSFC	13,180
Dorsz	III b, c, d ⁽¹⁾	7,126

(1) Wody Wspólnoty

Powyższe udziały zostaną zastosowane przy pierwszym przydziale możliwości połowowych dla Łotwy zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 8 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

Dodatkowo, udział Łotwy we wspólnotowych możliwościach połowowych na obszarze regulacyjnym NAFO określi Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji, na podstawie obowiązującej w ramach NAFO równowagi w okresie bezpośrednio poprzedzającym dzień przystąpienia.

6. POLITYKA TRANSPORTOWA

1. 31985 R 3821: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12. 1985, str. 8), ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 1360: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1360/2002 z dnia 13.6.2002 r. (Dz.U. L 207 z 5.8.2002, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 rozporządzenia (EWG) nr 3821/85, na Łotwie, do 1 stycznia 2005 roku nie stosuje się wymogu instalowania i używania urządzeń rejestrujących w pojazdach zarejestrowanych jako przeznaczone do drogowego transportu osób lub rzeczy, w stosunku do pojazdów zarejestrowanych przed dniem 1 stycznia 2001 r. oraz przeznaczonych wyłącznie do prowadzenia transportu wewnętrznego w kraju. Kierowcy tych pojazdów muszą zapisywać czas jazdy oraz okresy odpoczynku w osobistym rejestrze pokładowym.

2. 31993 R 3118: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników niemających siedziby w tym Państwie (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1) ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 0484: Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1.3.02 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 1).

(a) W drodze odstępstwa od artykułu 1 rozporządzenia (EWG) nr 3118/93 i do końca drugiego roku następującego po dniu przystąpienia, przewoźnicy mający swoją siedzibę na Łotwie, są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w innych Państwach Członkowskich, a przewoźnicy mający swoją siedzibę w innych Państwach Członkowskich są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy na Łotwie.

- (b) Przed końcem drugiego roku następującego po dniu przystąpienia, Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy okres ten zostanie przedłużony o maksymalnie dwa lata, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 wyżej wymienionego rozporządzenia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w tych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 rozporządzenia stosuje się, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego drogowego transportu rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.
- (c) Przed końcem czwartego roku następującego po dniu przystąpienia, w przypadku wystąpienia lub zagrożenia wystąpienia poważnych zakłóceń na krajowym rynku drogowego transportu rzeczy, Państwa Członkowskie, w których artykuł 1 rozporządzenia nie ma zastosowania na mocy litery b) powyżej, poinformują Komisję czy okres ten zostanie przedłużony o maksymalny okres jednego roku, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 wyżej wymienionego rozporządzenia. W przypadku braku takiej informacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 rozporządzenia ma zastosowanie, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.

- (d) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest w pełni stosowany we wszystkich Państwach Członkowskich, te Państwa Członkowskie, w których stosuje się artykuł 1 rozporządzenia na mocy litery b) lub c), mogą zastosować poniższą procedurę.

Jeżeli w Państwie Członkowskim, wymienionym w uprzednim akapicie występują poważne zakłócenia na rynku krajowym lub jego części spowodowane kabotażem lub z jego powodu pogorszone, takie jak znaczna nadwyżka podaży nad popytem lub też zagrożenie dla równowagi finansowej lub przetrwania znacznej ilości przedsiębiorstw drogowego transportu rzeczy, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie i przekaże im wszelkie stosowne szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o zawieszenie, w całości lub w części, stosowania artykułu 1 rozporządzenia, w celu przywrócenia normalnej sytuacji.

Komisja zbada sytuację na podstawie danych dostarczonych przez zainteresowane Państwo Członkowskie i w terminie miesiąca od otrzymania wniosku podejmie decyzję o konieczności przyjęcia środków ochronnych. Procedura ustanowiona w drugim, trzecim i czwartym akapicie ustępu 3 oraz w ustępach 4, 5 i 6 artykułu 7 rozporządzenia ma zastosowanie.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w pierwszym akapicie powyżej, może, w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułu 1 rozporządzenia, po czym następuje notyfikowanie „ex post” wraz z uzasadnieniem do Komisji.

- (e) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest stosowany na mocy liter a) do c), Państwa Członkowskie mogą regulować dostęp do krajowego transportu drogowego rzeczy poprzez stopniową wymianę zezwoleń na kabotaż na podstawie porozumień dwustronnych. Mają one również możliwość dokonania pełnej liberalizacji.
- (f) Zastosowanie postanowień liter a) - d) nie doprowadzi do bardziej restrykcyjnego dostępu do krajowych usług drogowego transportu rzeczy niż ten który istniał w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu

3. 31996 L 0026: Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu umożliwienie im korzystania z prawa do swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz.U. L 124 z 23.5.1996 r., str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0076: Dyrektywa Rady 98/76/WE z dnia 1.10.1998 r. (Dz.U. L 277 z 14.10.1998, str. 17).

Do 31 grudnia 2006 roku, artykuł 3 ustęp 3 litera c) dyrektywy 96/26/WE nie ma zastosowania na Łotwie w stosunku do podmiotów prowadzących działalność wyłącznie w zakresie krajowego drogowego transportu rzeczy lub osób.

Dostępny kapitał oraz rezerwy posiadane przez te podmioty stopniowo osiągną minimalne poziomy ustanowione w tym artykule, zgodnie z poniższym harmonogramem:

- z dniem 1 stycznia 2004 roku podmiot musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy wynoszące co najmniej 3000 EUR w stosunku do każdego używanego pojazdu lub 150 EUR na każdą tonę maksymalnej autoryzowanej wagi pojazdów transportu drogowego, z których korzysta ten podmiot, którakolwiek z tych wartości jest niższa
- z dniem 1 stycznia 2005 roku podmiot musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy wynoszące co najmniej 6750 EUR w przypadku gdy używany jest tylko jeden pojazd oraz co najmniej 3750 EUR w stosunku do każdego dodatkowego pojazdu.

7. PODATKI

1. 31977 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, 13.6.1977, str. 1), ostatnio zmieniona przez:
 - 32002 L 0038: Dyrektywa Rady 2002/38/WE z dnia 7.5.2002 r. (Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 41).
- (a) W drodze odstępstwa od artykułu 12 ustęp 3 litera a) dyrektywy 77/388/EWG, do 31 grudnia 2004 roku Łotwa może utrzymać zwolnienie z podatku od wartości dodanej na dostawę energii cieplnej na rzecz gospodarstw domowych.
- (b) Nie naruszając procedury ustanowionej w artykule 27 dyrektywy 77/388/EWG, Łotwa może dalej stosować uproszczoną procedurę pobierania podatku od wartości dodanej od transakcji związanych z drewnem przez okres jednego roku od dnia przystąpienia.

Dla celów stosowania artykułu 28 ustęp 3 litera b) dyrektywy 77/388/EWG, Łotwa może utrzymać zwolnienie z podatku od wartości dodanej na usługi świadczone przez autorów, artystów i wykonawców, wymienionych w punkcie 2 załącznika F do dyrektywy, do czasu gdy zostaną spełnione warunki wymienione w artykule 28 ustęp 4 dyrektywy lub tak długo jak takie samo zwolnienie jest stosowane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, cokolwiek nastąpi wcześniej.

Dla celów stosowania artykułu 28 ustęp 3 litera b) dyrektywy 77/388/EWG, Łotwa może utrzymać zwolnienie z podatku od wartości dodanej na międzynarodowy transport osób, wymieniony w punkcie 17 załącznika F do dyrektywy, aż do chwili spełnienia warunku wymienionego w artykule 28 ustęp 4 do dyrektywy lub tak długo, jak takie samo zwolnienie jest stosowane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, cokolwiek nastąpi wcześniej.

2. 31992 L 0079: Dyrektywa Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 8), ostatnio zmieniona przez:
 - 32002 L 0010: Dyrektywa Rady 2002/10/WE z dnia 12.2.2002 r. (Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 26).

W drodze odstępstwa od artykułu 2 ustęp 1 dyrektywy 92/79/EWG, Łotwa może odroczyć stosowanie ogólnej minimalnej stawki podatku akcyzowego, ustalonej na podstawie detalicznej ceny sprzedaży (obejmującej wszystkie podatki), na papierosy należące do najbardziej poszukiwanej klasy cenowej do 31 grudnia 2009 roku, pod warunkiem że w tym okresie Łotwa stopniowo dostosuje swoje stawki podatku akcyzowego do ogólnej minimalnej stawki akcyzowej określonej w dyrektywie.

Bez uszczerbku dla artykułu 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania¹, i po powiadomieniu Komisji, Państwa Członkowskie mogą utrzymać, tak długo jak długo wyżej wymienione odstępstwo jest stosowane, takie same ograniczenia ilościowe na papierosy, jakie mogą być wprowadzone na ich terytorium z Łotwy bez opłacenia dodatkowego podatku akcyzowego, jak te stosowane przy imporcie z państw trzecich. Państwa Członkowskie korzystające z tych możliwości mogą przeprowadzać niezbędne kontrole, pod warunkiem że nie wpłyną one na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

8. POLITYKA SPOŁECZNA I ZATRUDNIENIE

ZDROWIE I BEZPIECZEŃSTWO

1. 31989 L 0654: Dyrektywa Rady 89/654/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotycząca minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscu pracy (pierwsza szczegółowa dyrektywa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 1).

Nie stosuje się na Łotwie do 31 grudnia 2004 roku dyrektywy 89/654/EWG, w stosunku do instalacji będących w użyciu już w dniu 27 marca 2002 roku.

¹ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2000/47/WE (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 73).

Od dnia przystąpienia do końca powyższego okresu, Łotwa regularnie dostarczy Komisji aktualne informacje dotyczące harmonogramu oraz środków podjętych w celu zapewnienia zgodności z tą dyrektywą.

2. 31989 L 0655: Dyrektywa Rady 89/655/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotycząca minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 13), ostatnio zmieniona przez:

– 32001 L 0045: Dyrektywa 2001/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27.6.2001 r. (Dz.U. L 195 z 19.7.2001, str. 46).

Nie stosuje się na Łotwie, do dnia 1 lipca 2004 roku, dyrektywy 89/655/EWG w stosunku do sprzętu roboczego będącego w użyciu już w dniu 13 grudnia 2002 roku.

Od dnia przystąpienia aż do końca powyższego okresu, Łotwa regularnie dostarczy Komisji aktualne informacje dotyczące harmonogramu oraz środków podjętych w celu zapewnienia zgodności z tą dyrektywą.

3. 31990 L 0270: Dyrektywa Rady 90/270/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy z urządzeniami wyposażonymi w monitory ekranowe (piąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 87/391/EWG) (Dz.U. L 156 z 21.6.1990, str. 14).

Nie stosuje się na Łotwie do dnia 31 grudnia 2004 roku dyrektywy 90/270/EWG, w stosunku do urządzeń będących w użyciu już w dniu 1 czerwca 2001 roku.

Od dnia przystąpienia aż do końca powyższego okresu, Łotwa regularnie dostarczy Komisji aktualne informacje co do harmonogramu oraz środków podjętych w celu zapewnienia zgodności z tą dyrektywą.

9. ENERGIA

31968 L 0414: Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 308 z 20.12.1968, str. 14), ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0093: Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14.12.1998 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100).

W drodze odstępstwa od artykułu 1 ustęp 1 dyrektywy 68/414/EWG, do dnia 31 grudnia 2009 roku minimalnego poziomu zapasów produktów ropopochodnych nie stosuje się na Łotwie. Łotwa zapewni aby jej minimalny poziom zapasów produktów ropopochodnych, w stosunku do każdej z kategorii produktów ropopochodnych, wymienionej w artykule 2, odpowiadał przynajmniej następującej liczbie dni przeciętnego dziennego zużycia krajowego, określonego zgodnie z artykułem 1 ustęp 1:

- w dniu przystąpienia, 40 dni do kategorii produktów „Oleje opałowe” oraz 23 dni do pozostałych kategorii produktów;
- do 31 grudnia 2004 roku 50 dni do kategorii produktów „Oleje opałowe” oraz 30 dni do pozostałych kategorii produktów;
- do 31 grudnia 2005 roku 55 dni do kategorii produktów „Oleje opałowe” oraz 35,5 dnia do pozostałych kategorii produktów;
- do 31 grudnia 2006 roku 60 dni do kategorii produktów „Oleje opałowe” oraz 41 dni do pozostałych kategorii produktów;
- do 31 grudnia 2007 roku. 70 dni do kategorii produktów „Oleje opałowe” oraz 49 dni do pozostałych kategorii produktów;

- do 31 grudnia 2008 roku 80 dni do kategorii produktów „Oleje opałowe” oraz 67 dni do pozostałych kategorii produktów;
- do 31 grudnia 2009 roku 90 dni do wszystkich kategorii produktów.

10. ŚRODOWISKO NATURALNE

A. JAKOŚĆ POWIETRZA

31994 L 0063: Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 24).

1. W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla istniejących zbiorników w terminalach nie stosuje się na Łotwie:

- do dnia 31 grudnia 2005 roku w stosunku do 17 zbiorników o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2006 roku w stosunku do kolejnych 3 zbiorników o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2008 roku w stosunku do kolejnych 19 zbiorników o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie.

2. W drodze odstępstwa od artykułu 4 oraz załącznika II do dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla urządzeń do załadunku i rozładunku w terminalach nie stosuje się na Łotwie:

- do dnia 31 grudnia 2005 roku w stosunku do 1 terminalu o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2006 roku w stosunku do 17 terminali o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2007 roku w stosunku do 1 terminalu o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2008 roku w stosunku do 20 terminali o przepustowości bazy magazynowej mniejszej niż 25 000 ton rocznie.

3. W drodze odstępstwa od artykułu 5 dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się na Łotwie do dnia 31 grudnia 2008 roku w stosunku do 68 cystern samochodowych.

4. W drodze odstępstwa od artykułu 6 oraz załącznika III do dyrektywy 94/63/WE, wymogów przewidzianych dla istniejących zbiorników w stacjach paliw nie stosuje się na Łotwie:

- do dnia 31 grudnia 2004 roku w stosunku do 56 stacji paliw o przepustowości większej niż 1000 m³ rocznie lecz mniejszej lub równej 2000 m³ rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2008 roku w stosunku do 112 stacji paliw o przepustowości większej niż 500 m³ rocznie lecz mniejszej lub równej 1000 m³ rocznie oraz do 290 stacji paliw o przepustowości mniejszej niż 500 m³ rocznie.

B. GOSPODARKA ODPADAMI

1. 31993 R 0259: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1) ostatnio zmieniona przez:

- 32001 R 2557: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 22.12. 2001 r. (Dz.U. WE 349 z 31.12.2001, str. 1).

- a) Do 31 grudnia 2010 roku wszystkie wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załącznikach II, III oraz IV do rozporządzenia (EWG) nr 259/93 oraz wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku, nie wymienionych w powyższych załącznikach zostaną zgłoszone właściwym organom i przetworzone zgodnie z artykułami 6, 7, oraz 8 tego rozporządzenia.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, właściwe organy sprzeciwiają się wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załącznikach II, III oraz IV do rozporządzenia oraz wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, nie wymienionych w powyższych załącznikach, skierowanych do obiektów korzystających z czasowego odstępstwa od stosowania przepisów dyrektywy 96/61/WE¹ dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, podczas okresu, w którym czasowe odstępstwo ma zastosowanie do obiektu przeznaczenia.

2. 31994 L 0062: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10).

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litery a) i b) dyrektywy 94/62/WE Łotwa osiągnie cele odzysku i recyklingu w stosunku do następujących opakowań do 31 grudnia 2007 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

- recykling tworzyw sztucznych: 11% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia, 12% dla roku 2004, 13% dla roku 2005 oraz 14% dla roku 2006;

¹ Dz. U. L 257 z 10.10.1996 str.26

- całkowity poziom odzysku: 33% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia, 37% dla roku 2004, 42% dla roku 2005 oraz 46% dla roku 2006.

3. 31999 L 0031: Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1).

W drodze odstępstwa od przepisów artykułu 2 litera g) tiret drugie dyrektywy 1999/31/WE oraz bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 75/442/EWG¹ w sprawie odpadów oraz dyrektywy Rady 91/689/EWG² w sprawie odpadów niebezpiecznych, teren, który jest stale wykorzystywany dla czasowego składowania odpadów niebezpiecznych wytworzonych na terytorium Łotwy nie będzie uznawany za składowisko na Łotwie do 31 grudnia 2004 roku.

C. JAKOŚĆ WODY

1. 31991 L 0271: Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40) zmieniona przez:

- 31998 L 0015: Dyrektywa Komisji 98/15/WE z dnia 27.2.1998 r. (Dz.U. L 67 z 7.3.1998, str. 29).

¹ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39, Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

² Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20, Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Rady 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

W drodze odstępstwa od artykułów 3 i 4 oraz artykułu 5 ustęp 2 dyrektywy 91/271/EWG, wymogów dotyczących systemów zbierania oraz oczyszczania ścieków komunalnych nie stosuje się w pełni na Łotwie do 31 grudnia 2015 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

- do 31 grudnia 2008 roku zgodność z dyrektywą zostanie osiągnięta dla aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 100 000;
- do 31 grudnia 2011 roku zgodność z dyrektywą zostanie osiągnięta dla aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców pomiędzy 10 000 a 100 000;

2. 31998 L 0083: Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 32).

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 2, artykułu 8 oraz części B i C załącznika I do dyrektywy 98/83/WE, wartości ustanowionych dla bromianów, trihalogenometanów - całość, glinu, żelaza, manganu i parametrów utlenialności nie stosuje się w pełni na Łotwie do 31 grudnia 2015 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

- do 31 grudnia 2008 roku dla miast o populacji przewyższającej 100 000 mieszkańców;
- do 31 grudnia 2011 roku dla miast o populacji liczącej pomiędzy 10 000 a 100 000 mieszkańców.

D. KONTROLA ZANIECZYSZCZEŃ PRZEMYSŁOWYCH I ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

1. 31987 L 0217: Dyrektywa Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz.U. L 85 z 28.3.1987, str. 40) ostatnio zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

W drodze odstępstwa od przepisu drugiego tiret artykułu 8 dyrektywy 87/217/EWG, wymogów ustanowionych dla odpadów zawierających włókna azbestowe lub pył, które są składowane na składowiskach, nie stosuje się na Łotwie do 31 grudnia 2004 roku. Odpady zawierające włókna azbestowe lub pył azbestowy pakuje się w podwójne worki z tworzywa sztucznego i zakopuje osobno w oznaczonych miejscach.

2. 31996 L 0061: Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26)

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy Rady 96/61/WE, wymogów ustanowionych dla udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji nie stosuje się na Łotwie w stosunku do następujących instalacji, do dnia wskazanego dla poszczególnych instalacji, w zakresie, w jakim obowiązuje wymóg działania instalacji zgodnie z maksymalną dopuszczalną emisją, równorzędnymi parametrami lub środkami technicznymi opartymi na najlepszych dostępnych technikach zgodnie z artykułem 9 ustępy 3 oraz 4.

- ME „Jūrmalas ST”, SC „Kauguri”, 31 grudnia 2010 roku;
- Ventspils ME „Siltums”, 31 grudnia 2010 roku;
- Ventspils Ltd. „Pārventas siltums”, 31 grudnia 2010 roku;
- JSC „Latvenergo”, Rīgas TEC- 2, 31 grudnia 2010 roku;
- Liepāja SEZ JSC „Liepājas Metalurgs”, 31 grudnia 2008 roku;
- JSC „Daugavpils pievadķēžu rūpnīca”, 31 grudnia 2010 roku;
- JSC „Lokomotīve”, 31 grudnia 2009 roku;
- JSC „Valmieras stikla šķiedra”, 31 grudnia 2010 roku;
- JSC „Medpro Inc.”, 31 grudnia 2010 roku;
- JSC „Jelgavas cukurfabrika”, 31 grudnia 2008 roku;
- JSC „Putnu fabrika Ķekava”, 31 grudnia 2009 roku;
- Ltd „Druvas Unguri”, 31 grudnia 2010 roku;
- Ltd „Korkalns”, 31 grudnia 2010 roku;
- Ltd „Grīģis un Ko”, 31 grudnia 2010 roku;
- Ltd „Nīckrasti”, 31 grudnia 2010 roku.

W pełni zintegrowane pozwolenia zostaną wydane . w stosunku do tych instalacji przed dniem 30 października 2007 r., zawierające indywidualne wiążące harmonogramy mające na celu uzyskanie pełnej zgodności. Powyższe pozwolenia zapewnią stosowanie zasad ogólnych dotyczących podstawowych obowiązków operatorów, zgodnie z artykułem 3 powyższej dyrektywy, do 30 października 2007 roku.

E. BEZPIECZEŃSTWO JĄDROWE I OCHRONA PRZED PROMIENIOWANIEM

31997 L 0043: Dyrektywa Rady 97/43/Euratom z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie ochrony zdrowia osób fizycznych przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego związanego z badaniami medycznymi oraz uchylająca dyrektywę 84/466/Euratom (Dz.U. L 180 z 9.7.1997, str.22).

W drodze odstępstwa od artykułów 8 i artykułu 9 ustęp 1 dyrektywy 97/43/Euratom, przepisów dotyczących sprzętu radiologicznego oraz szczególnych praktyk nie stosuje się na Łotwie do 31 grudnia 2005 roku Sprzętu takiego nie wprowadza się do obrotu w Państwach Członkowskich.